

Revisionsbestemmelse at fremsætte det foreliggende Lovforslag.

Naar man læser Bemærkningerne og Bilagene til Lovforslaget igennem, slaar det en, hvor tilfredse i Virkeligheden alle de Organisationer, som har haft Lejlighed til at udtale sig, har været med den hidtil gældende Lovgivning vedrørende det Forhold, der her er Tale om. I hvert Fald er man enig om, at der paa det nuværende Tidspunkt ikke vil være Anledning til en mere gennemgribende Forandring i denne Lovgivning. Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at der blandt de Ønsker, der er fremsat, er et, som gaar ud paa Mildnelse af Bestemmelser i den gældende Lov. Det er ellers sjældent, at det sker. Naar Organisationer kommer med Krav til Lovgivningsmagten, er det i Regelen Skærpselser, de ønsker. Her er et Tilfælde, hvor man ønsker Lempelser. Dette gælder saaledes med Hensyn til Bestemmelsen vedrørende Udsalgene. Der skal nu indgives Anmeldelse til Politiet om Etablering af Udsalg, men „Dansk Tekstilunion“ mener ikke, at det er nødvendigt, at de almindelige Udsalg, Sæsonudsalgene, anmeldes. Den nugældende Bestemmelse er, efter hvad der oplyses, ikke blevet anvendt, men Politimesteren i Randers har nu krævet, at Loven skal overholdes, og at Udsalgene skal anmeldes. Dette ønskes som sagt, ændret, og det er der vistnok god Mening i, men jeg er ikke ganske sikker paa, at det, hvis det er Meningen, er lykkedes at udtrykke det klart i Lovforslagets § 6. Det er jo imidlertid et Spørgsmaal, som kan blive oplyst, naar Sagen kommer i Udvalg, hvad den ventelig gør.

Der er fra forskellige Sider fremsat Ønsker om Ændringer, som Ministeren ikke har ment at kunne tage Hensyn til paa nærværende Tidspunkt. Der er bl. a. fremsat Ønske om at faa en Lovgivning mod Bestikkelse. Det er et gammelt Spørgsmaal. Jeg tror, det var Professor Lauritz Birck, der for en halv Snes Aar siden rejste Spørgsmaalet, idet han ønskede en Lovgivning mod Returkommission. Begreberne Bestikkelse og Returkommission dækker vel ikke ganske hinanden, men Meningen er den samme. Vanskeligheden bestaar vel sagtens i at finde den rette Grænse, for der er saa mange ret fine Former for Erlæggelse af Returkommission, som det er vanskeligt at ramme ad Lovgivningsvejen. Der kan være grove Tilfælde, som er helt oplagte, hvor Folk ligefrem modtager Provision eller Procenter for at gøre deres Indkøb visse Steder. De Tilfælde er oplagte, hvis de kan oplyses, men Parterne er i høj Grad

interesserede i at tilsløre og dække over Forholdet. Skal vi have en Lovgivning vedrørende Returkommission, maa den ikke blot omfatte Handel og Industri, men alle andre Forhold, derunder ogsaa Statens og Kommunernes Forhold.

Der har endvidere været fremsat Ønske om en Forandring i vor Lovgivning vedrørende Auktionsvæsenet. Jeg kan give dem, der har saadanne Ønsker, ganske Ret i, at vort Auktionsvæsen maaske ikke er ordnet paa den heldigste Maade. Den, der vil sælge sine egne Produkter, f. Eks. Træer fra sine Skove eller Grisesøer, bør vistnok have en lettere og billigere Adgang til at komme af med dem ved Auktion, end Tilfældet er nu. Og der burde vistnok ogsaa sættes visse Grænser for deres Virksomhed, som handler med andres Produkter, laver Auktion paa al Slags Skrabsammen og gør Auktionsvæsenet til en Levevej. Det vilde ikke blot være i den legitime Handels, men ogsaa i det købende Publikums Interesse, thi Familier, hvor enten Manden eller Konen har Hang til at gaa paa Auktion, kan sjældent holde sammen paa det, de har.

Der er endelig rejst Spørgsmaal om Titlerne paa Blade. Det angaar navnlig Fagpressen. Man har, ikke helt uberettiget, gjort gældende, at Blade ikke skulde have Lov til at tilegne sig saadanne Titler, som giver Læseren Indtryk af, at de optræder som Organer for visse Organisationer eller hele Stænder, medens de i Virkeligheden kun tjener private Interesser. Dette gælder navnlig visse Annonceblade. Det er et Spørgsmaal, man til sin Tid kan tage op til Overvejelse. Jeg vil dog gerne, da Spørgsmaalet er rejst, sige, at der er en anden Ting vedrørende Pressen, som har nok saa stor Betydning. Pressen i vort Land har hidtil staaet i høj Grad uafhængig, hvad man ikke genfinder i ret mange Lande. Den danske Presse har været hæderlig. Man kan vel imod mig anføre, at jeg selv er noget af en Pressemand, og at der derfor ikke kan lægges Vægt paa min Udtalelse, men den Omstændighed, at jeg har noget med Pressen at gøre, bevirker netop, at jeg har en vis Indsigt i disse Forhold og derfor kan tale derom med en vis Berettigelse. Naar der nu og da er kommet Angreb frem mod Pressen og Mistanke om, at den er til at købe, har disse Anklager næsten i alle Tilfælde været uberettigede. Men der har indsneget sig et andet Forhold, som ikke er heldigt. Der er ved at indsnege sig i en vis Del af den danske Presse nogle Annoncer, som man i vore Kredse kalder Tekstannoncer. Det er Annoncer, som er betalte, endog